

Redakcja Zawadzka 1. - telefony 138-28, 182-48, 102-28. - Administracja Piotrkowska 11. - Telefon 102-29. Redaktor i jego zastępca przyjmują od czytelników i do 2 po południu.

Warunki prenumeraty:
 PRENUMERATA miesięczna z odbieraniem numerów w administracji „Echo” 2 zł. 50 gr.
 Odboszenie do domów 1 zł. 40 gr.
 Prenumerata zamiejscowa 3 zł. —
 Prenumerata zagraniczna 4 zł. 50 gr.
 Artykuły nadesłane bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne. Rekopisów zarówno użytych jak i odrzuconych redakcja nie zwraca.

ECHO

Rok VI, № 265. Łódź, Sobota 27 września 1930 r.

Ceny ogłoszeń:
 Przed tekstem t. i. a strona 35 gr. za w. m/m 1 lam, strona 6 lam; w tekście 25 gr.; nekrologi 20 gr.; za zwyczajne 25 gr.; drobne 12 gr. za wyraz; dla poszukujących pracy 10 gr.; najmniejsze ogłoszenie 1.20 zł.; dla bezrobotnych 1 zł.
 Ogłoszenia dwukolorowe o 50 proc. drożej; ogłoszenia zagraniczne i trójkolorowe o 100 proc. drożej.
 Za termin druku administracja nie odpowiada. — P. K. O. Nr. 68009.

Ministrowie Baels i Matuszewski w prezydium rady ministrów.

Warszawa, 27. 9. (Od wł. kor.) — 26 b. m. złożył wizytę Marszałkowi Piłsudskiemu w prezydium Rady Ministrów belgijski minister rolnictwa Baels. Po południu marszałek Piłsudski przyjął ministra skarbu Matuszewskiego.

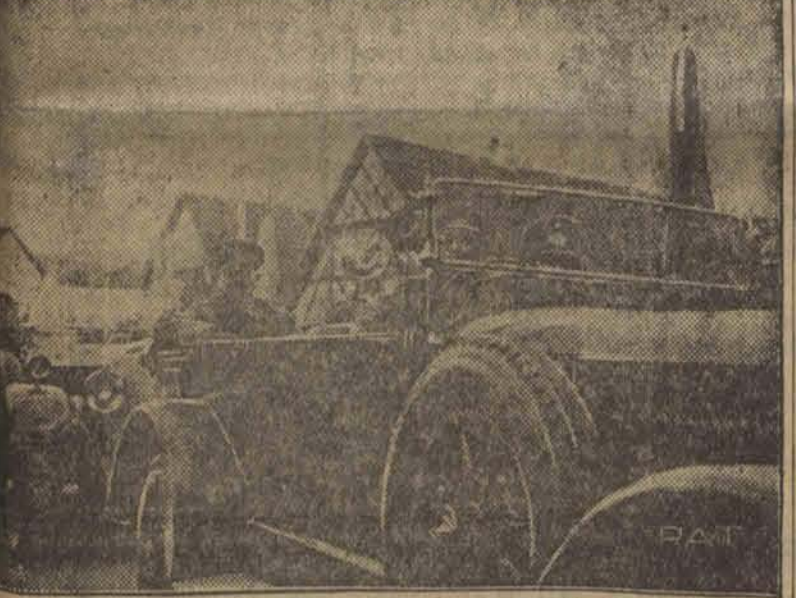
Delegacja podoficerów rezerwy z Pomorza u Prezydenta Mościckiego i marszałka Piłsudskiego.

Warszawa, 27 września. (Od wł. kor.) Do Warszawy przyjechała delegacja pomorskiego związku podoficerów rezerwy z Torunia i wręczyła Marszałkowi Piłsudskiemu i Prezydentowi Rzeczypospolitej książkę pamiątkową „Dziesięciolecie Pomorza” Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałkowi Piłsudskiemu. Marszałkowi Piłsudskiemu zdał raport wiceprezes Jan Mazurek. Marszałek Piłsudski wyraził zadowolenie z ofiarowanej mu pracy i pozwolił na zrobienie wspólnego zdjęcia fotograficznego. Prezydent Mościcki przyjął delegację na przeszło półgodzinnej audjencji.

Wiceprezes Jan Mazurek, Marszałek Piłsudski, Prezydent Mościcki i Marszałek Piłsudski. (w)

Wielkie manewry niemieckie.

Przybycie marszałka Hindenburga i min. Reichswehry Groenera na teren manewrów w Turyni.

Odeon Przejazd 2. **Wodewil** Główna 1.

Ostatnie 2 dni! **Podwójny program** I film p. t. **BEBE i S-ka** komedia z udziałem sławnej BEBE DANIELS II film p. t. **Krzyk zaświatów** Salonowo-detektywny film W rolach główn.: WILLIAM POWELL i JAMES HALL

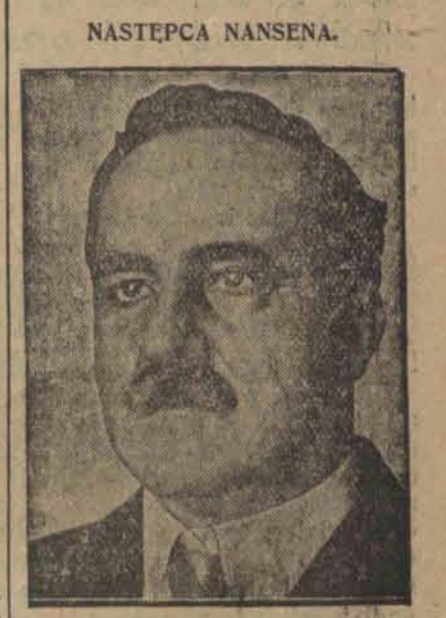
Kryzys polityczny w Austrii.

Rewelacje o nadużyciach z funduszy dyspozycyjnego ministerstwa komunikacji wywołały kryzys rządowy w Austrii. Rząd kanclerza Schönerera ustąpił. U góry po lewej: gmach parlamentu w Wiedniu, po prawej: minister kolei Bahns. U dołu: kanclerz Schönerer, wicekanclerz Vaugoin i minister rolnictwa Födermayer. (w)

Marsz. Piłsudski obywatelem honorowym m. Kołomyi.

Warszawa, 27 września. (Od wł. kor.) Delegacja miasta Kołomyi wręczyła w Belwederze dyplom obywatelstwa honorowego dla marszałka Piłsudskiego.

NASTĘPCA NANSENA. Szwajcarski profesor Max Huber prezydent Międzynarodowego Czerwonego Krzyża, obejmie po zmarłym Nansenie stanowisko generalnego komisarza dla spraw zbłądów politycznych. (w)

Opieczętowanie ksiąg kasowych „Polonji”.

17 skrzyń z korespondencją wywieziono z pałacu Korfantego.

Obrońcą jego ma być b. wiceminister spraw wewn. adw. Kuczyński.

Katowice, 27. 9. (Od wł. k.) Były poseł Korfantę osadzony został w więzieniu brzeskim już wczoraj wieczorem. Stawia mu się zarzuty natury kryminalnej i politycznej. Ze względu na wszczęte dochodzenie szczegóły trzymane są w tajemnicy. W czasie rewizji w redakcji „Polonji” (organ p. Korfantego) zajęto szereg dokumentów oraz księgę kasową. Wszystkie te dokumenty zdeponowano narazie w jednym z pokoiów redakcyjnych, który opieczętowano. Wojciech Korfantę opuszczając swoją willę wydał pisemne pełnomocnictwo do prowadzenia „Polonji” dyrektorowi Chmielewskiemu. Kierownictwo redakcji objął p. Jan Taba czyński syn byłego senatora z klubu N. D. W chwili aresztowania Wojciecha Korfantego w mieszkanie był jego syn Zbigniew. Żona Korfantego przebywała w tym czasie w Zakopanem i dopiero na wieść o aresztowaniu udała się do Katowic. B. poseł komunistyczny na Sejm śląski Włoczek Józef, który został aresztowany za działalność antypaństwową znajduje się w więzieniu katowickim. Gdy przedstawiciele władz bezpieczeństwa przybyli do pałacu Korfantego zastali go przy pakowaniu kufera, który w przewidywanym wypadku przygotowywał do podróży. Kufer ten pozwolono mu zabrać z sobą do Brzeska. Podczas rewizji z mieszkania wywieziono 17 skrzyń z korespondencją. Również rewizji dokonano w lokalu Ch. D. skąd zabrano księgi kasowe. Obrońcą Korfantego ma być były wiceminister spraw wewnętrznych adwokat Jerzy Kuczyński.

DR. MED. **H. LUBICZ** Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłucnych **wznowił przyjęcia przy ul. Ceglana Nr. 43** TELEF. 141-32 przyjmuje 8-10, 12-2 i 5-8 w niedzielę i święta 9-1. Dla pań oddzielna poczekalnia.

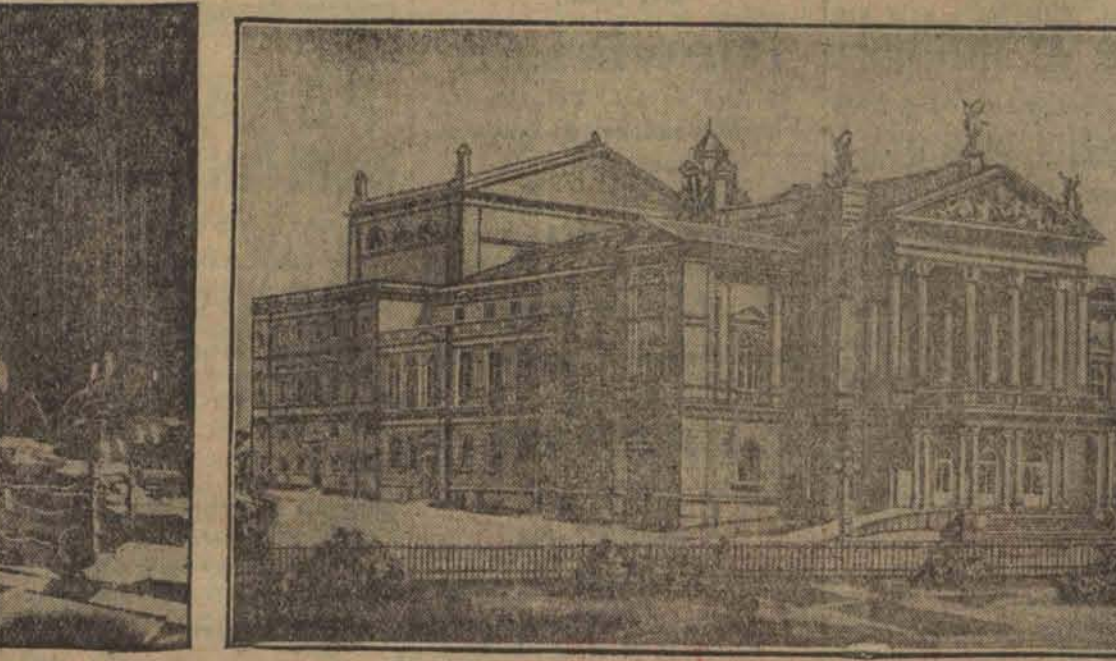
Piechota niemiecka na ostatnich manewrach wykazała wielką sprawność techniczną. Nowe metody walki wywołały zdziwienie wśród fachowców wojskowych państw obcych. (w)

Rewolucyjna mowa Hittlera przed sądem.

Hittler przed trybunałem Rzeszy w Lipsku zapowiedział (jak wczoraj do nasilił) dokonanie przewrotu w Niemczech i obalenie traktatu wersalskiego. U góry: Adolf Hittler. (w)

Zaburzenia antyniemieckie w Pradze.

Gmach teatru niemieckiego w Pradze, którego wnętrze zostało zdemolowane przez demonstrację tłumów w Pradze. (w)

P. M. DIENSTL-DABROWA długoletni zastępca dyrektora Międskiej Galerii Sztuki, opuszcza dzielnicę nasze miasto i przenosi się na stałe do Warszawy.

Likwidacja szajki szpiegów sowieckich na pograniczu.

Wilno, 27. 9. (Od wł. kor.) — Miejscowe władze bezpieczeństwa zlikwidowały szajkę szpiegów sowieckich, grasującą na odcinku granicznym Bakalaszewo. Szajka ta li-

czyła 7 osób, a na jej czele stał niejaki Aron Mizmiejze z Warszawy. W ręce policji wpadło dużo kompromitującego materiału.

Dozorca na rogach jelenia. Straszny wypadek w zwierzyńcu.

Poznań, 27. 9. (Od wł. kor.) — Z Tczewa donoszą o tragicznym wypadku w tamtejszym zwierzyńcu. Do ogrodzenia, w którym znajdowało się stado jeleni, wszedł 70-letni dozorca Józef Gorwa.

Dozorca zmarł. Podobny wypadek zdarzył się w dniu wczorajszym w Niemczech w miejscowości Manheim Trzyletni niedźwiedź

rozpruł mu brzuch masakrując go straszliwie. Jelenia zastrzelono. Nieszczęśliwy

oskalpował jednym uderzeniem łapy dozorcę oczyszczającego klatkę. Policja strzałami z karabinu maszynowego położyła niedźwiedzia trupem.

Nie prof. Bartel lecz jego żona złożyła wizytę b. posłance Kosmowskiej.

Warszawa, 27. 9. (Od wł. kor.) — Jak się okazuje informacje o wizycie złożonej przez byłego premiera Bartla, b. posłance Kosmowskiej, jest nieprawdziwa.

Prof. Bartel nie wyjeżdżał wcale ze Lwowa a w Warszawie bawił ostatnio 3 kwietnia. Była natomiast w Warszawie obecna i złożyła wizytę Kosmowskiej żona prof. Bartla.

Pożar w fabryce Scheiblera i Grohmana.

Pożar w fabryce o godzinie 21 w nocy w zakładach przemysłowych Scheiblera i Grohmana przy ulicy Emilji nr. 5/7

wybuchł pożar w oddziale t. zw. opalarni (maszyny do opalania włosów na towarze). Na ratunek pośpieszyły niezwłocznie IV i V oddziały straży, którym udało się po przeszło godzinnej akcji pożar zlokalizować.

Wagon uderzył w słup telefoniczny. Na szczęście obeszło się bez ofiar.

Lódź, 27. 9. W dniu wczorajszym około godziny 5 po południu na torze tramwaj podmiejskich, pomiędzy Marysinem a mostem kolejowym wyskoczył z szyn i wpadł na słup telefoniczny wagon tramwajowy. Słup telefoniczny został złamany. Wagon został częściowo

uszkodzony, przyczem powypadły wszystkie szyby. Pasażerowie wyszli na szczęście bez szwanku. Z powodu wypadku komunikacja tramwajowa odbywała się w ciągu godziny z przesiedaniem. Straty spowodowane przez wypadek — nieznaczące.

Zamordowanie niemieckiego ministra. Audycja radiowa przyczyną popłochu.

Berlin, 27 września. Radjostacja niemiecka nadała wczoraj słuchowisko radiowe pod tytułem:

„Minister zamordowany!” Sztuka ilustruje bardzo realistycznie powstanie i przeprowadzenie zamachu stanu w Berlinie i otwiera scenę, w której „niemiecki minister spraw zagranicznych przybywa na dworzec berliński przy ul. Friedrichsstrasse”. Grupa zamachowców czoła na jego życie i w pewnym momencie morduje go kilkoma strzałami z rewolwerów.

Podczas tej sceny orkiestra w radjo gra wesołego walca. Nagle speaker radjostacji przerywa koncert słowami: „Hallo, hallo! Tu Königswusterhausen. Musimy przerwać koncert, gdyż w tej chwili otrzymaliśmy

wiadomość, że zamordowano niemieckiego ministra spraw zagranicznych”. Wśród niezwykłego podniecenia radjosluchacze słyszą następnie gazeciarzy, wołających głośno: „Minister zamordowany”, publiczność mówi tylko o zamordowaniu ministra.

Następstw słuchowiska nie zdołano przewidzieć. Z zagranicy, z dziesiątek miast niemieckich, od władz i licznych abonentów zasypywano władze berlińskie i kierownictwo radjostacji telefonicznymi zapytaniami, czy prawdą jest, że niemiecki minister spraw zagranicznych Curtius (bawiący zresztą w Genewie) padł tej właśnie nocy ofiarą zamachu rewolwerowego na dworcu berlińskim.

Wśród niezwykłego podniecenia radjosluchacze słyszą następnie gazeciarzy, wołających głośno: „Minister zamordowany”, publiczność mówi tylko o zamordowaniu ministra.

Podczas tej sceny orkiestra w radjo gra wesołego walca. Nagle speaker radjostacji przerywa koncert słowami: „Hallo, hallo! Tu Königswusterhausen. Musimy przerwać koncert, gdyż w tej chwili otrzymaliśmy

wiadomość, że zamordowano niemieckiego ministra spraw zagranicznych”. Wśród niezwykłego podniecenia radjosluchacze słyszą następnie gazeciarzy, wołających głośno: „Minister zamordowany”, publiczność mówi tylko o zamordowaniu ministra.

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby.

(-) Olbrzymie wrażenie wywołało w Anglii stwierdzenie faktu, że Stalin złożył w bankach zagranicznych kilkadziesiąt milionów dolarów, aby zabezpieczyć sobie przyszłość na wypadek upadku bolszewizmu.

zdenie p. Prezydenta Rzplitej o rozpisaniu nowych wyborów do Sejmu śląskiego na dzień 23 listopada r. b.

(-) Jak donieśliśmy w drugiej części wczorajszego nakładu „Echa” został rozwiązany Sejm śląski za zerwanie kompromisu z wojewodą Grażyńskim i przekroczenie budżetu o 7 milionów złotych. Równocześnie został aresztowany poseł Wojciech Korfanty i przewieziony do twierdzy w Brześciu. Został też aresztowany b. poseł komunistyczny Wiczołek. Drugi b. poseł komunistyczny Komandor uciekł przed aresztowaniem na Śląsk niemiecki.

(-) Zarząd Kasy Chorych w Pabjanicach został rozwiązany. (-) Wczoraj bawił w Łodzi przejazdem minister Składkowski.

(-) Starostwo grodzkie wydało do komisarjatów policji za rządzenie, aby wobec licznych wypadków przejechań przez tramwaje w ostatnich tygodniach, dzieci pozostające na ulicy bez opieki odprowadzano do komisarjatów policji, a zgłaszających się rodziców pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

(-) Starostwo grodzkie wydało do komisarjatów policji za rządzenie, aby wobec licznych wypadków przejechań przez tramwaje w ostatnich tygodniach, dzieci pozostające na ulicy bez opieki odprowadzano do komisarjatów policji, a zgłaszających się rodziców pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

Następnie ukazało się zarządzenie p. Prezydenta Rzplitej o rozpisaniu nowych wyborów do Sejmu śląskiego na dzień 23 listopada r. b.

(-) Ministerstwo Skarbu wstrzymało wypłatę dalszych 3 milionów złotych na budowę kanalizacji w Łodzi. (-) Starosta Rzewski ukończył kurs w. f. i p. w. i otrzymał stopień instruktora.

Demonstracje bezrobotnych w Tomaszowie.

Łódź, 27. 9. Wobec braku funduszy w ostatnich dniach Magistrat Tomaszowa zmuszony był przeprowadzić redukcję robotników zatrudnionych na plantacjach miejskich i przy robotach publicznych. W związku z powyższym wczoraj zredukowani robotnicy mieli otrzymać całkowitą należność za przepracowany okres oraz zaświadczenia o zwolnieniu z pracy celem przedstawięcia go w biurze zasiłkowym.

gmacz Magistratu, aby tam domagać się wypłaty. Kiedy oświadczone im pieniądze narazie nie otrzymały — robotnicy przybrali gromną postawę i usiłowali wtargnąć do wnętrza. Jednocześnie tłum zaczął rzucać kamieniami.

Ponieważ kasa miejska wypłat nie uskuteczniła — zwolnieni z pracy bezrobotni ruszyli pod

Skonsygnowana jednak w porę policja zapobiegła zaścianom demonstrantów rozpryszyła. W mieście zapanował całkowity spokój.

W tym włościach, Polaków i Rusinów, stojących obok cmentarza, rzucony został krzaków granat, który eksplodując, zranił 13 osób, w tym 13-tu ludzi.

W mieście zapanował całkowity spokój. Jak się dowiadujemy Magistrat m. Tomaszowa przyspieszy wypłatę zaległości.

Krwawa zbrodnia przed kościołem. Eksplodujący granat zranił 13 osób.

Lwów, 27. 9. W Darochowie, pow. trembowelskiego, po pełniona została pod tamtejszym kościołem potworna zbrodnia, której ofiarą padło

kilka cielek. O zbrodnię tę podejrzany jest parobek Jan Tarnowicz, który według przypuszczeń śledczych rzucił granat na swego osobistego wroga Oleksę Krawczuka, który w czasie wybuchu nie doznał szwanku. Tarnowicza aresztowano.

Harce nożowników na ul. Solnej. Kronika Pogotowia Ratunkowego.

Łódź, 27. 9. — Przed domem przy Alejach i Maja 29 przejechany przez samochód uległ złamaniu ręki 41-letni Michał Toporowicz, bezrobotny, zamieszkały na Bałutach przy ul. Borysza 11. Ofiarę wypadku przewieziono do szpitala im. Poznańskich.

ratunkowego do szpitala okręgowego Kasy Chorych.

Na ulicy Piotrkowskiej w czasie ataku epileptycznego upadła, odnosząc ogólne potłuczenia głowy 25-letnia Kazimiera Komorowska, robotnica, zamieszkała w Starem Rokiccu. Komorowską przewieziono karetką miejskiego pogotowia

W godzinach wieczornych przed domem przy ulicy Solnej 12 napadnięta przez nieznaną osobnikową odniosła szereg ran głowy i klatki piersiowej 27-letnia Sabina Pijawczyńska, służka, zamieszkała przy ulicy Solnej 6.

W tym włościach, Polaków i Rusinów, stojących obok cmentarza, rzucony został krzaków granat, który eksplodując, zranił 13 osób, w tym 13-tu ludzi.

Pijawczyńską przewiózł lekarz pogotowia ratunkowego do szpitala przy Zbiorniku Mieskiej. Sprawców tajemniczego napadu poszukuje policja.

DŹWIĘKOWE KINO

MIMOZA

Kilińskiego 178.

Dziś i dni następujących!

Od wtorka dn. 23 do piątku dnia 29 września 1930 r. wyłącznie Wielki film obyczajowy podług powieści **GABRIELI ZAPOLSKIEJ** Dramat wszystkich czasów! Rzeczywistość doby obcej! Pierwszy film polski w który zastosowano zdobyte techniki zagraniczne!

Moralność pani Dulskiej

W rolach głównych: **Dela Lipińska, Zofja Batoryka, Ludwik Fritsche i Tadeusz Wesołowski.**

Początek w dni powszednie o godz. 5.30, 7.30 i 9.15 w soboty, niedziele i święta od godz. 3.30.

Następny program **Cztery pióra.**

Najświetniejsza i przedśmiertna kreacja genialnego, niezapomnianego **LON CHANEYA!**

LOKOMOTYWA 2329

Wstrząsający dramat z życia maszynisty

W roli głównej: **LON CHANEY** oraz słynna z obrazu „Chicago” — **PHYLLIS HAVER**

Początek seansów w dni powszednie od 4-ej po poł. Ostatni o godz. 10-ej 15 wiecz., w soboty, niedziele o godz. 12-ej, ostatni 10.15.

Tylko krótki czas. Po raz pierwszy w Łodzi

CYRK K. Dworskiego przy ul. Piotrkowskiej 180

Dziś uroczyste otwarcie. Sensacyjny program. Początek o godz. 8 wiecz. w niedziele dwa przedstawienia o g. 4 i 8 wiecz.

Szkoła tańca Karola Trinkhausa

członka Z. N. Ch. w Polsce i P.L.U.C. w Paryżu, ul. Andrzeja 17, tel. 207-91. Wyczuwa w grupach i oddzielnie tańce popularne w stylu angielskim i ostatnie nowości Vira, Mouchi i inne. Lekcje praktyczne dla uczniów.

Dr med. **SILBERSTROM**

Zielona Nr. 11. Tel. 113-42

POWRÓCIŁ

choroby skórne i weneryczne. Elektroliza. Leczenie Lampą Kwarcową.

Przyjmuje od 4 do 8 p. p.

Panie od 4 — 5. Niedziele od 9 — 1.

Dla niezamożnych ceny lecznic.

Teatr Rewji „CZARNE OKO”

(ul. Limanowskiego, dawn. Aleksandrowska 37)

Dziś premiera wspaniałej rewji w 2 częściach i 18 obrazach p. t.

Wstydź się Eleonoro!

Śpiew, tańce, inscenizacje, skecze, humor i satyra.

Udział przyjmują cały zespół z p. p. Cielecka, Czarkowska, Cesarzka, Dobrowolskim i Szymańskim na czele.

Codziennie 2 przedst.: o godz. 7.30 i 9.30. W soboty i święta 3 przedstawienia. o g. 5, 7.30 i 9.30. Ceny biletów od zł. 2.50 do 50 groszy.

Ogłoszenia drobne.

GOSPODYN! w sztuce kulinarnej przyjmuję zamówienia na bale, wesela i t. p. Oferty do adm. „Echa” pod „Kierowniczką”.

WILK „Syberyjski” uczony do sprzedania. Kopernika 30, m. 45.

PRZYJMĘ panie, panienki lub uczennice na mieszkanie, ul. Stenkwicza 34, m. 37, Helena Lipińska.

PLAC ogrodzony przy komunikacji tramwajowej sprzedam za 6000 zł, Konstantynowska 186, m. 15.

MIESZKANIE 2 pokoje i kuchnia w najlepszym porządku zaraz do wynajęcia przy ul. Rajtera 30, Bałuty, Wia domość u gospodarza.

PRZYBLĄKAŁ się pies doberman zły do odebrania za zwrotem kosztów ul. Kościelna 4, Andrysiak.

LAMPY ELEKTRYCZNE do sprzedania, Wólczańska 37, m. 19.

AI OTOMANE DYWANOWA, używaną okazję tanio sprzedam Magazyn Mebli Piotrkowska 116, I piętro, front.

UBIORY męskie, damskie, obuwie, swetry na wypłatę, Piotrkowska 37, III wejście, I piętro.

ELIMINUJEMY stacje miejscowa w każdym odbiorniku. Kupujemy używane aparaty i głośniki. Radjosplendid, Piotrkowska 61 w podwórzu.

RADJOAPARATY i części, detektor kompletny od zł. 25.— „Radiola”, Piotrkowska 88, tel. 105-34. Najtańszej w podwórzu.

UWAGA! Gospodarstwo 31 morgów, budynek, inwentarze kompletne za 40 tys. zł, do aktu zł. 25.000, pow. 10000, 8 morgów, budynek, inwentarz kompletne pod Łodzią za 14 tys. zł, 3 morgi przy lesie łagiewnickim za 6 tys. zł, 2 morgi przystanek tramwaju podmiejskiego za 14 tys. zł. Sprzedaże zdecydowane zaraz poleca Biuro W. Dudka w Zielonej Górze, Pilsudskiego 27.

POSZUKJE lokalu na biuro przy ul. Piotrkowskiej między ul. Zawadzkiej i ul. Przejazd, może być w podwórzu. Oferty proszę do adm. subskrypcyj „B. C.”.

POTRZEBNA służka (pierwszeństwo ma sierota) zgłaszać się ul. Barzarna 8. B. Czurapski.

ZAKŁAD tapicerski B-ci Gabatów poleca z własnego wyrobu otomany, kocyki, tapczany i krzesła. Warunki dogodnie. Nawrot 8.

DOKTOR WOŁKOWYSKI

Cegielniana 25, tel. 126-87

powrócił.

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Elektroliza. Leczenie lampą kwarcową.

Przyjmuje od godz. 8 — 2 i od 5 — 9

W niedziele i święta od 9 do 1 w poł

Dla Pań oddzielna poczekalnia.

Profesor chorób nerwowych

Dr. med. **Wł. Dzierżyński!**

rozpoczął ordynację od g. 5—6

ul. Kopernika 21, telefon 123-83.

Dr. med. **Niewiażski**

ul. Andrzeja 5 Tel. 159-40.

Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.

Nawświetlanie lampą kwarcową. Przyjmuje od 8-11 i od 5-9 po poł

W niedziele i święta od 9-1 przed poł

Dla pań oddzielna poczekalnia.

PORADNIA WENEROLOGICZNA

Lekarzy specjalistów

ZAWADZKA 1

szynna od 8 rano do 9 wieczór od 11—12 i 2—3 przyjmują kobiety lekarz

w niedziele i święta od 9—2 pp.

Leczenie chorób **WENERYCZNYCH, MOCZOPŁCIOWYCH I SKÓRNYCH**

Badania krwi i wydzielisła na syfilis i tryper.

Konsultacje z neurologiem i urologiem.

Gabinet światło-leczniczy.

Kosmetyka lekarska

Oddzielna poczekalnia dla kobiet

PORADA 3 zł.

Dr. med. **S. Neumark**

Choroby skórne i weneryczne. Leczenie dżiatermją, dżiatermokoagulacją oraz

LAMPĄ KWARCOWĄ.

ŁONUSZKI 5, tel. 170-50.

Przyjmuje od 1.30 do 2.30 pp. od 5-7

W niedziele od g. 11—1 w poł.

Dr. med. **Różaner**

specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych.

Elektroliza.

ul. NARUTOWICZA 9, tel. 128-98.

(Dzielnia)

Przyjmuje od 5—10 i od 5—8

Dr. med. **Z. RAKOWSKI**

Konstantynowska 9.

Tel. 127-31.

Specjalista chorób nosa, gardła i płuc.

Przyjmuje od 10—11 i od 2—3 w Leczniczy

PLACE

na Stokach z nadzwyczajnie przyszłością do sprzedania na bardzo dogodnych warunkach. Informacji udziela się w W. P. Spaskiego, Kilińskiego 88, oraz we folwarku

Szc...

Wioska fra...

Ulicami jej...

co to za...

niemi tak...

prostown...

do za młody...

re szły, jak...

z tamtej...

reszcie inn...

ami suwał...

Pochód ów...

małżeństw...

soba

więcej

Znajdowali...

rzy obcho...

po 50 lata...

60, ale by...

stwo, któr...

szowy naz...

ego metalu...

em radowe...

nie

13 lata wsp...

Procesja ta...

merostwa.

przemowe

zwiając orsz...

ków i małż...

odemu pok...

żadza z sed...

la na pam...

Modn...

Pizmow...

Według do...

w nadcho...

wym stały

modne sk...

płzowców

zazany ko...

nie zużywa...

skórek do...

ch i zimowy

Płzmojce

no — do g...

czepne te z...

tenach błot...

ów zamie...

ch. Najwięc...

W dzi...

Naczelnym W...

UBERT S. B...

KR...

Teraz możn...

do przysy...

tego pustko...

późnie, zim...

tylko sięg...

nie pod zni...

dem falując...

Ani jedno...

stało tam,

nie niegdzi...

zweglony

parami, —

ciągnięte b...

zedzie leż...

kamiem, z k...

wały z twa...

łni lawy

sp, a inne

zyswane g...

zabudowa...

łkę pozosta...

tery kul...

zostały por...

dości kroku...

z grząsk...

Szcześliwe pary małżeńskie.

Niezwykły orszak.

Wioska francuska Boesses, poblizu miasta Lille, miała w tych dniach niebywałe widowisko.

Ulicami jej posuwał się orszak, które były ubrane w ubiór weselny, a było tych par

co to za pary! Były pomiędzy nimi takie, które z wysiłkiem prostowały się, aby uchościć za młodych, były takie, które szły, jakby cienie, wywołane z tamtego świata, były też inne, które zaledwie wami suwały.

Pochód ów bowiem stanowił małżeństwa, które przeżyły

więcej niż 50 lat.

Znajdowali się tam ludzie, którzy obchodzili „złote wesele” 50 lat, „dżamentowe” 60, ale było też jedno małżeństwo, którego obchód jubileuszowy nazwano od najdroższego metalu na świecie, „wesele radomem”, gdyż liczyło

13 lata wspólnego pożycia. Procesja ta pomazzerowała merostwa, gdzie mer wygłosił przemowę z życzeniami,

związując orszak wiernych małżonków i małżonek za przykład demu pokoleniu.

Każda z siedzących par otrzymała na pamiątkę zegar salo-

Modne skórki chińskich szczurów.

Pizmowce w wielkich magazynach.

Według doniesień z Londynu nadchodzący sezon zimowy stały się znową baromodne skórki pizmowców chińskich. Skórki pizmowców chińskich, w Londynie konfekcyjne w Londynie używają coraz więcej skórki do płaszczy jesiennej i zimowej. Pizmowce należą — jak wiadomo — do gatunku szczurów. Zępe tam, zwierzęta żyją na smacach błotnistych niektórych rzeków zamorskich i europejskich. Największą wartość ma-

nowy, a po ceremonii w merostwie 48 staruszków, w otoczeniu muzyki wioskowej i bractwa Boesses uzyskała we Francji sztandarami, poszło do kościoła, gdzie na ich intencję od-

prawiono mszę uroczystą. Dzięki temu obchodowi wioska Boesses uzyskała we Francji nazwę „raju małżeńskiego”.

Dni wiaduktu na ulicy Kilińskiego są już policzone.

Pierwsze kroki w dziedzinie uporządkowania śródmieścia Łodzi.

Przeniesienie składów węglowych na Polesie Widzewskie.

Łódź, 27 września.

Kwestja usunięcia z śródmieścia „czarnych zawalidrogów”, ja kiemi są szpecące ulicę Kilińskiego i okolice liczne place węglowe — obok zlikwidowania stacji towarowej na dworcu Łódź-Fabryczna i przeniesienie jej na Polesie Widzewskie — jest integralną częścią wielkiego planu regulacyjnego naszego upośledzonego pod każdym względem wogóle, a już pod względem architektonicznym w szczególności — miasta.

O ile sprawa przeniesienia stacji towarowej na Polesie Widzewskie jest kwestją narazie niewykonalną chociażby z powodu braku odpowiednich na ten cel fundusów — o tyle sprawa likwidacji

placów węglowych gęsto rozsianych wokół Dworca Fabrycznego oraz usunięcia z ul. Kilińskiego wiaduktu kolejowego — jest kwestją, która znalazła się na drodze realnej i już w najbliższym czasie, a mianowicie na początku roku przyszłego — znajdzie swe rozwiązanie.

Nie jesteśmy zbyt wielkimi optymistami, ale to co uszyliśmy ze źródła ze wszechmiar zasługującego na zaufanie oraz to co sami zdołaliśmy zaobserwować — utrwała nas w przekonaniu, że tak jest.

Polesie Widzewskie przedstawia dziś teren, na którym bez przerwy wra praca dookoła przygotowania placów, będących nowym locum składów węglowych z ul. Kilińskiego. Placów takich jest cztery, tyle bowiem zmuszone są wybudować władze kolejowe dla przeprowadzenia tych składów, które obecnie znajdują się na terenach kolejowych przy ul. Kilińskiego i posiadają

opisane umowy. Urządzenia tych placów dobiegają końca, a obecnie wykonuje się odpowiednie bruki.

Od Widzewa aż do placów na Polesiu Widzewskim przeprowadzono specjalną linię kolejową, o długości pięciu kilometrów — po której nadchodzący będą transporty węgla, tak, jak to było dotąd na ul. Kilińskiego; uwzględnione

Cztery aeroplany wzniosły się z Teheranu, lecąc w kierunku wyspy Abadan w zatoce perskiej, wioząc wielomilionowe drogocenne szacha i bezcen-

ne relikwie z meczetu w Isfahanie. Na Abadanie te „skarby z arabskich bajek” będą naładowane na statek angielski, którego nazwa trzymana jest

w najściślejszym sekrecie i przewiezione zostaną do Londynu na styczniową wystawę sztuki perskiej w Akademii królewskiej.

Skarby wysłane zostały drogą powietrzną, gdyż szach bał się, że mogą zaginać w drodze lądowej, poprzez góry. Czterech lotników szach wybrał ostatecznie z pośród najbardziej zaufanych oficerów.

„Sunday Express” wymienia te niesłychane skarby. Specjalnie bezcenną wartość przedstawia kolekcja rubinów i szmaragdów, dalej starożytne miecze, wysadzane perłami, berło cesarskie usypane brylantami i rubinami,

wysyła perlamy siodła szacha, tkane złotem i srebrem dywany wzięte z grobowca szacha Abbasa II, dwa starożytne egzemplarze Koranu, jedenaście artystycznych miniatur z XVI wieku i t. p. Według oceny ekspertów wszystkie te rzeczy przedstawiają wartość kilkudziesięciu milionów funtów szterlingów.

Aeroplany wylądowały na wyspie Abadan późną nocą. Wyspa należy do Persów, ale okupowana jest przez Anglików. Tajemniczy okręt, który ma przewieźć skarby przybędzie do jednego z portów angielskich (również wiadomo którego) w końcu tego miesiąca.

co dotąd było niemożliwością techniczną, wobec niskiego położenia mostu. Dalszym etapem robót związanym z uporządkowaniem tej dzielnicy — jest przeniesienie stacji towarowej z dworca Łódź-Fabryczna na Polesie Widzewskie. Sprawa ta jednak, jak zaznaczyliśmy powyżej rozbiła się o brak funduszy i jest kwestją jeszcze dość dalekiej przyszłości.

Niemniej jednak zaznaczyć należy, że niehawem Łódź, a zwłaszcza jej śródmieście — całkowicie zmieni swe oblicze i przestanie strasznie przeraźliwym nieporządkiem.

(Stf.)

„Interesy idą świetnie“.

Wesoła walka z kryzysem.

Niezwykłego zastosowania metody Coue'go leczenia wszelkiego zła zapomocą sugestji dokonała w Nowym Jorku pewna grupa przemysłowców, którzy, jak głosi prasa amerykańska, — spodziewają się tym sposobem zwalczyć i zwyciężyć obecny kryzys handlowo-przemysłowy.

W tych dniach liczni agenci giełdowi i setki handlowców zjawili się na nowojorskiej giełdzie w Wall Street, nosząc w butonierce marynarki mają oznakę z na-

pisem: „Business is good” (interesy idą świetnie). Pomysł ten cieszył się podobno wielkim powodzeniem i w ciągu dnia firma, która wykonała oznaki, — sprzedała ich przeszło

25 tysięcy, wyczerpując odrazu cały zapas. Wiele wśród większych firm przemysłowych i banków w Nowym Jorku zamówiły znaczną ilość podobnych oznak celem obdarzenia nimi własnych klientów i rozszerzenia pomysłów wrożyby.

W dziesiątą rocznicę zwycięstwa nad bolszewikami.

Naczelnny Wódz Marszałek Piłsudski na pozycji w r. 1920 w przeddzień bitwy o Grodno.

5 milionów dolarów w mieszkaniu biednej nauczycielki.

Szcześliwa dziedziczka fortuny.

Żona pewnego nauczyciela w Budapeszcie, która sama zajęta jest jako nauczycielka szkoły ludowej, otrzymała wiadomość z Ameryki, że zmarły przed kilku miesiącami wuj po zostawił jej majątek w wysokości 5 milionów dolarów. Ta fantazyjna wiadomość, która zrazu wydawała się jej nieprawdopodobną, została jednak oficjalnie potwierdzona przez właściwe władze. Oczywiście, iż sprawa ta budzi w Budapeszcie niezmiernie sensację. Prasa tamtejsza zajmuje się obszernie tą romantyczną aferą spadkową.

Owa szczęśliwa dziedziczka nazywa się Marja Sebens. Po nieważ rodzina jej znajdowała się w bardzo przykrem położeniu materialnym, p. Sebens zmu-

szona była objąć posadę poza Budapesztem, w miejscowości Giönrö. Wiedziała wprawdzie, że kilku członków jej rodziny wyemigrowało przed wielu laty do Ameryki, nie utrzymywała jednak z nimi stosunków. Nie wiedziała również o tem, że jej wuj jest człowiekiem tak niezmiernie bogatym.

Testator testamentu Paweł Lokacz był właściwie prawiem a wujem jej ojca. Człowiek ten miał bardzo romantyczne koleje życia. Był on oficerem w armji bojownika wolnościowego Ludwika Koszuta. Następnie wyemigrował do Ameryki. Osiadł w Chicago i zarabiał zrazu na chleb jako zwyczajny robotnik.

Z wojny polsko-bolszewickiej.

Żołnierka na posterunku.

KRWAWE KOŁO.

Teraz można ją było porównać do przysypanego śniegu, fałszywego pustkowi, ogładanego późno, zimowe popołudnie. — Tylko sięgło oko, rozciągało się pod zniżonem, posępnym niebem falująca pustynia szarobiałego drzewo nie pozostało tam, gdzie rosło, tylko nie gdzieś widniał skręcony, zwęglony pień, z nagimi gałęziami, — przypominającymi wyciągnięte błagalnie ręce. — Wędzię leżało mnóstwo skalniamieni, z których jedne wywały z twarzącej powierzchni lawy na podobieństwo kłosa, a inne tworzyły stopy, wysypane grubo popiołem. — Zabudowań, otaczających fałszywą pozostałość tylko szczątki. — Wązki kulisów w wawozie stały porostu istnieć. W odległości kroku od drabiny sterczący z grząskiego grobu łeb ba-

go gryzącego pyłu, wzbijające się z pod nogi i syjącego na głowy, tamowały im oddech, powodując kaszel i duszenie.

Flossing, obarczony nikłym ciężarem, maszerował przodem i pierwszy wszedł na krawędź. Nieszczęśliwe istoty, leżące i siedzące między przysypanymi popiołem zarosłami, przyjęły go apatycznymi spojrzzeniami zapłakanych oczu. Nagle z krząkietu wyskoczyła oszalała kobieta i rzuciła mu się w ramiona, śmiejąc się i płacząc...

Druga kobieta kołysała się wprzód i wtył, zawodząc rozpaczliwie. Siedzący obok mężczyzna szarpnął ją za rękaw i wskazał palcem. Spojrzała, zamruwała powiekami i zerwała się na nogi z przenikliwym krzykiem. Nie przestając krzyczeć, wydarła Flossingowi cudownie uratowane dziecko.

— Gdzie Mike i Beryl? — zapytała prawie niedościgłym szeptem Ewa.

— Idą — rzucił nad ramieniem Wery Flossing.

Na skale siedział w śmiesznej pozie w Overstraten z wąsami oblepionymi popiołem, z rękami przy oczach. Mevrouw

i dzieci kulili się smutnie nokoło niego. Tante Sluishoorn zdjęła okulary, których szkła stały się zupełnie nieprzezroczyste.

— Zamiast lamentować nad zniszczonym domem — rzekła surowo — powinnościę dziękować dobremu Heer God, że was zachował przy życiu i że wasza gałganiśka córka uniknęła tej kłeski. Co? Że uciekła z domu i okryła was hańbą? — **Allemachtig**, nie można mieć wszystkiego! Niektórzy ludzie nigdy nie wiedzą, kiedy im dobrze.

Ewa była niespokojna. Patrzyła uporczywie w stronę krawędzi.

— Jak ich dłużej niema — rzekła zdenerwowana. — Pan mówił, że... O są! Nareszcie! Zaczęła machać rękami. Nad krawędzią ukazała się górna połowa ciała Mike'a z Beryl na rękach.

ROZDZIAŁ XXV.

Zaraz na początku uciążliwego marszu Beryl otworzyła nagle błękitne oczy i utkwiała je w twarzy Mike'a. Usta jej rozchyliły się w uśmiechu.

— Och, żeby pan mógł siebie zobaczyć! — wykrzyknęła. — Istny węglaż.

Mike przystanął.

— A pani to co? — odrzucił.

— Jak pani wygląda?!

— Nie mam zielonego pojęcia

— Jak obdarty, potargany, umorusany, skandaliczny...

— Proszę, proszę, bez ceremonji — rzekła nagłaco. — Jestem przygotowana na wszystko.

Wszak to Walter Scott powiedział: „O, gdybyśmy mogli spojrzeć czasami na siebie odwrotną stroną teleskopu”? Jak skandaliczny — kto?

— Ani! — dokończył Mike. I stojąc tak wśród porażonego śmiecia krajobrazu, po kostki w mialkim popiole, próbował wykrztusić swą tajemnicę. Czy się kto kiedy oświadczył w bar dzież dziwacznych okolicznościach? Nie dbał o to. Co to miało do rzeczy, że w ciągu nocy jeden z najpiękniejszych zakątków świata zamienił się w jałową pustynię? Co to miało do rzeczy, że oboje ledwie uniknęli okropnej śmierci? Co to miało do rzeczy, że wyglądali jak para kominiarzy? Co miało do rzeczy niebo czy piekło? Mike

kochał Beryl i musiał jej to powiedzieć. Grayne'a posłał w myśl do wszystkich djabłów.

— Beryl, Beryl! — wyjąkał.

— Ja — ja — Beryl!

— Na ustach dziewczyny zgasł uśmiech. Objęła go mocniej za szyję i podrzuciwszy się w jego ramionach, przyciągnęła jego twarz do swojej.

— Najdroższa! Najdroższa!

— rzekł, ochłonawszy, Mike.

— Czy jestem bardzo śmiała? — zapytała Beryl, targając go za ucho.

— Jesteś najdroższa, najłodszą, najdoskonalszą...

— No! Nie potrzebujesz mi mówić takich rzeczy. Powiedz tylko od jak dawna — to jest...?

— ...cię kocham? Pewnie od pierwszej chwili.

— A więc okropnie się gwałdziłaś. Parę razy o mało ci się sama nie oświadczyłam. Raz kiedy wyratowałeś nas z rak buntowników. Wiesz, Mike'u, obawiałam się, że o mnie nie dbasz. Myślałam już, że zostanę na koszu.

— A ja myślałem, że Grayne — — ! Bądźcie ciągle razem...

Echa ze stolicy.

Życie Warszawy w kilku wierszach.

Podatek od budynków, położonych na obszarze m. st. Warszawy, pobierany jest w formie corocznie uchwalonego dodatku do państwowego podatku od nieruchomości. Wobec konieczności zrównoważenia budżetu miasta na rok 1931 — 32 magistrat występuje na radę miejską z wnioskiem o zatwierdzenie projektu uchwały o poborze w r. 1931 dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości w wysokości 50 proc. państwowego podatku.

Dnia 22 bm. odbyła się w seminarjum metropolitane warszawskiem uroczysta inauguracja nowego roku szkolnego. Poprowadziły ją trzydniowe rekolekcje, odprawione przez almuosów pod kierownictwem ks. Dembińskiego. Uroczystość zaszczylił swym przybyciem J. Em. ks. kardynał Aleksander Kakowski.

Warszawa należy do miast, gdzie wskutek szybkiego rozwoju zagadnień komunikacyjnych, należy czuwać nad tem, aby ruch uliczny nie rozwijał się w wadliwym kierunku. Do zagadnień ruchu ulicznego należy nietylko kwestia ruchu kołowego, ale także przebieg dla pieszych, jak również wszelkie budki i stragany, ustawiane na ulicach. Dla ustronienia tego zagadnienia dział drogowy komisariatu zgadzając się z wydziałem technicznym i inspekcją handlową opracowuje plany dzielnicowe Warszawy, oznaczające miejsca przebiegu dla pieszych, a także miejsca, na których mogą być umieszczone gablotki, budki i stragany. Praca ta potra conajmniej do wiosny. Małe plany, z których każdy obejmuje dzielnicę, dozoraną przez dzielnicowego będą dane dzielnicowym, którzy będą musieli czuwać, aby ruch odpowiadał planowi.

Cykl popularnych oper polskich rozpocznie nowy sezon opery warszawskiej 1930 — 31, w sobotę 27 bm. Moniuszkowską „Halckę” pod dyrekcją kapelmistrza Dolżyckiego. Z kolei graną będą: „Hrabina” Moniuszki, „Konrad Wallenrod” Zeleńskiego

„Zygmunt August” Jotejki, „Jola” Rytla, Moniuszkowski „Strażny Dwór” i „Pan Twardowski” Różyckiego. Ceny miejsc na sezon bieżący znacznie obniżono, co wpłynęło dodatnio na frekwencję. Najbliższemu premjelowi przedstawieniem będzie wznowienie opery „Manru” Paderewskiego.

Liczba tragarzy, zarejestrowanych w wydziale rejestrowym, wynosi 1.063. Według danych związków i wykazów policyjnych tragarzy jest w Warszawie 3000, zatem 2000 uchyla się od rejestracji pod pretekstem, że są „pomocnikami tragarzskimi”.

KRATCZKI.

NIESPODZIANKA NA BRZEGU.

Pijus w kąpielach.

Są ludzie, którzy twierdzą, że kąpiel jest przesadą burżuazijną. Twierdzi to np. z całą pewnością stary Kugelszwan, który już raz miał przykrą wypadek w kąpielach. Poszedł on się mianowicie kiedyś kąpać i kiedy wrócił do domu, stwierdził z przerażeniem, że mu zginęła kamizelka. Pobiegł z powrotem do zakładu kąpielowego, szukał, krzyczał, martwił się, ale nic to wszystko nie pomogło: kamizelka przepadła jak kamień w wodę.

Kugelszwan zrezygnował, cóż bowiem mógł innego zrobić. Minął rok od tego czasu i Kugelszwan udał się do kąpeli. Radosny wraca do domu i krzyczy: Salciul Salciul Kamizelka się znalazła. Wyobraź sobie, że wówczas włożyłem ją przez omyłkę pod koszulę na gołe ciało i teraz ją znalazłem!

Możliwe, że z nacięciem nawet powyższą przygodę Kugelszwana, niemniej jednak dowodzi ona pewnej złośliwości kąpeli.

NAD STAWEM.

W niedzielę, 6 lipca r. b., kiedy, było wyjątkowo, jak na

Mocne przemówienie prokuratora

zwalilo z nóg żonę oskarżonego.

Łódź, 27 września. W dniu wczorajszym w Sądzie Okręgowym w Piotrkowie wydarzył się wypadek, który do głębi poruszył znajdującą się na sali publiczność.

W godzinach przedpołudniowych w wydziale karnym odbywała się rozprawa przeciwko niejakiemu Wawrzyńcowi Życińskiemu.

Po zbadaniu świadków i zamknięciu przewodu sądowego — głos zabrał prokurator, który w konkluzji swych wywodów zażądał surowego wymiaru kary dla podsądnego.

W chwili, gdy padły ciężkie

słowa oskarżenia pod adresem podsądnego z ław publiczności dał się słyszeć krótki okrzyk przerażenia, a następnie loskot padającego na ziemię ciała.

Jak się okazało żona oskarżonego Życińskiego tak przejęła się słowami prokuratora, że zemdlała.

Rozprawę sądową przerwano i nieszczęśliwą kobietę wyniesiono na korytarz, dokąd też niebawem przybył lekarz sądowy.

Mimo usilnych zabiegów nie udało się Życińskiej powrócić przytomności.

Przewieziono ją w stanie ciężkim do szpitala św. Trójcy.

tegoroczny lipiec, pogodnie i ciepło, Józef Adamczyk i przyjaciel jego Aleksander Zebrowski wybrali się poza granice miasta i w Nowym Rokicciu zasniedli nad stawem, by ochłodzić się w mokrej, zimnej wodzie. Amatorów kąpeli było wielu, a to z tej racji, że za pływania i kąpanie się nikt nie pobierał żadnych opłat.

Józio i Oleś zrzucili ubrania i poczęli się pluskać, jak dwie rybeczki w płynie, który nieszusnie uważany był przez kąpielowiczów za wodę. Po upływie 15 minut wyszli na brzeg i wówczas Józio z przerażeniem stwierdził, że cały garnitur jego, nowiutki, wartości około 150 zł. znikł jak kamfora. Nikt nie widział, kto i kiedy garnitur wziął i Józio rad nie miał przesiedzieć nad wodą do zachodu słońca — p.nieważ Oleś który się udał do mieszkannya rodziców jego po jakiś inny garnitur, nikogo w domu nie zastał. Dopiero wieczorem w koszuli i letnim palcie przyjaciela Oleś powrócił do domu.

POSZUKIWANIA.

Uplynęło trzy dni i Adamczyk nabral już całkiem pewności, że garnitur został skradziony, a nie był to żart, jak początkowo przypuszczał. Wobec tego zameldował o kradzieży do policji.

W międzyczasie Oleś, prowadzący dochodzenie na własną rękę ustalił, że garnitur zabrał Teodor Pijus, z ul. Pabjanickiej wspólny ich znajomy. — Pijus

miał to rzekomo uczynić dla żartu. Gdy więc przybyli do Pijusa, a ten kategorycznie zaprzeczył, by miał zabrać garnitur Józio udał się ponownie do policji, gdzie wskazał sprawcę kradzieży.

Przeprowadzona przez policję u Pijusa rewizja w ryfku ubrania Józia.

W Sądzie Powiatowym Teodor Pijus tłumaczył się, że garnitur zabrał dla żartu. Sąd skazał go nie na żarty na 3 miesiące więzienia.

Jerzy Krzecki.

Grotniki — nowy przystanek kolejowy na linii Zgierz — Ozorków.

Łódź, 27 września. Jak nas informuje dyrekcja węzła kolejowego w Łodzi, z dniem 1 października zostanie utworzone nowe wszystkie pociągi dodatkowe podmiejskie, które na okres letni od 15 maja zostały przewidziane w rozkładzie jazdy.

Ruch na tych pociągach w związku z zakończeniem się ferij letnich jest tak minimalny, że nie zachodzi absolutnie żadna potrzeba przedłużania tego terminu.

Zachowany zostanie jedynie i utrzymany w dalszym ciągu w rozkładzie jazdy — jeden jedyny pociąg, którym uczęszają do Grotnik młodzież zdająca do szkół łódzkich.

Post, ciemnica i twarde łożo w ciągu 15 lat

Ze Stanisławowa donoszą: W potoku „Wielopunie” przepływającym przez Wierzbicę, znaleziono dnia 20 maja b. r. trupa Magdy Kowalskiej, urodzonej Ciuper, żony Oleksy, rolnika w Wierzbicy. Ciało denatki leżało w ten sposób, iż nogi i tułów znajdowały się w wodzie, głowa zaś pod wodą oparta

była o brzeg. Ponieważ potoczek jest niewielki, bo zaledwie pół metra głęboki, a około 1 m. szeroki, narzuwało się odrazu podejrzenie, że zmarła nie popełniła samobójstwa, lecz ma się do czynienia ze zbrodnią. Przeprowadzono na sekcja zwłok wykazała, że Kowalska została uduszona przez zatkanie jej dróg oddechowych jakimś miękkim przedmiotem, a po uduszeniu wrzucono do potoku.

Podejrzenie zwróciło się od razu przeciw mężowi denatki Oleksie, liczącemu 26 lat, który od dłuższego czasu żył z nią bardzo źle i wszczyniał ciągle awantury

na tle majątkowym. Magda mianowicie nie otrzymała od swych rodziców części gruntu, ile jej rodzice byli zobowiązani.

Dnia 19 b. m. stanął Kowalski przed trybunałem przysięgłych. Po przesłuchaniu obwinionego, który wyznał się winny, szeregu świadków i przemówieniach prokuratora, sędziowie przysięgli przeczyli 11 głosami pytanie kierunku mordstwa a 5 głosami twierdząc 7 głosami pytanie kierunku zbrodni. Na podstawie tego werdyktu skazał trybunał Kowalskiego za zbrodnię z par. 140 k. k.

Na 15 lat ciężkiego więzienia obstrzonego postem, ciemnicą i twarde łożem. Obrona wniosła kasację.

Z powodu wyrafinowanego sposobu dokonania zbrodni prawa zezbrała bardzo trudne audytorium, zwłaszcza dla śród mieszkańców wsi okolicznych, a wyrok wywołał ogólne poruszenie.

Kula przeznaczona dla złodzieja ugodziła męża dozorczyń domu.

Ze Lwowa donoszą: Realność przy ul. Potockiego 120 stanowi własność braci Mieczysława i Aleksandra Starzewskich, właścicieli składu konfekcyjnego.

Obowiązki dozorczyń tego domu pełniła żona Stoera Prakseida.

Wczoraj wieczorem około godziny 9 Stoerowa usłyszała szmer i szelest gałęzi w ogrodzie, w którym znajdują się jeszcze owoce. Zaalarmowała te-

dy właściciela domu, gdyż była przekonana, że w ogrodzie są złodzieje.

Wówczas p. Mieczysława Starzewski z okna swego mieszkania oddał dwa strzały w powietrze na postrach.

Prakseida Stoerowa jedinstwierdziła, że mimo tych strzałów, ktoś w dalszym ciągu podjeże się w ogrodzie i począł wywijać domowników, by zejść do ogrodu. Wówczas na wolania przybył do ogrodu cija Mieczysław i Aleksander Starzewscy, mąż Stoerowej i jego bratanek Julian i rozpoczęli przeszukiwanie ogrodu. W tym momencie p. Aleksander Starzewski natknął się na parkanek ogrodu na pozostawiony przez złodzieja

worek jabłek zawał: „Tu są jabłka”, a nieważ w tej chwili ktoś obok niego przebiegł, zawołał: „Złodzieju, złodzieju”. Równocześnie Aleksander łaską natknął się jakiegoś człowieka, który chwycił za nogę, tak, że p. Starzewski upadł. Rozpoczęła się szamotanina z owym człowiekiem, w czasie której Aleksander znalazł się w opresji, począł wołać swego brata w podziemiu się znajdującym: „Mieczysław, ratuj”. Mieczysław Starzewski będąc przekonany, że brata stacza walkę ze złodziejem, dał w tym kierunku strzał, przez co usłyszał jakiś głos: „Nie mnie”, a zarazem usłyszał dalsze wołania brata o pomoc.

Otrzymało się niebawem, że Starzewski popełnił tragiczną pomyłkę. Mianowicie osobą, którą strząsnął, był jego bratanek, mąż Stoerowej.

Dominik Stoer. Z powodu ciemności, panujących w ogrodzie Stoer nie poznał Aleksandra Starzewskiego, ani też odwrotnie Starzewski nie poznał jego straża oddanego przez Mieczysława Starzewskiego ugodził Stoer w szyję, a kula przecięła tętno, po udzieleniu pierwszej pomocy Stoer w bezładnym stanie został odwieziony do szpitala powszechnego gdzie po północy zmarł.

Po zakończeniu dochodzenia Starzewskiego pozostawiono wolnej stopie.

Herbatka u Handlowców.

W Związku Handlowców Polskich (Piotrkowska 108) odbyła się dziś o godz. 20.30 trzecia z kolei w tym sezonie herbatka połączone z tańcami dla członków i wprowadzonych gości.

W powiecie wołyńskim chrońniac się przed represjami władzy sowieckiej przybyły do Polski rodziny: Romanowiczów, która posiadała w powiecie mińskim 20 ha ziemi, składająca się z 30 osób oraz rodziny Bielskich również stamtąd.

50 osób tygodniowo ucieka z Rosji do Polski.

Z Wilna donoszą: Od początku września daje się zauważyć wzmożona ucieczka k włościan z Rosji do Polski, uciekających przed kolektywizacją. Ucieczka ta odbywa się stale pod osłoną dłuższych obecnie nocy. Ostatnio przekracza granicę z Rosji do Polski około

50 osób tygodniowo i wszyscy prawie przeprowadzają jednocześnie ze sobą inwentarz żywy. Uciekinierzy ci są umieszczani w zorganizowanych przez władze polskie obozach izolacyjnych.

Na terenie gm. Iłskiej przekroczyła z Rosji do Polski ro-

dzina Hejno, składająca się z 7 osób dorosłych, oraz druga rodzina Nadomskich, składająca się z 60-letniej wdowy z synem. Obie te rodziny przeprowadziły ze sobą inwentarz żywy. Na terenie gminy dołhynowskiej przeszła granicę rodzina Zatuskich, złożona

z matki i sześciorga dzieci. W powiecie wołyńskim chrońniac się przed represjami władzy sowieckiej przybyły do Polski rodziny: Romanowiczów, która posiadała w powiecie mińskim 20 ha ziemi, składająca się z 30 osób oraz rodziny Bielskich również stamtąd.

duża poczekalnia, aby w razie nieporóż pasażerowie mogli znaleźć schronienie.

Ojciec — zły duch domu.

Opowiadanie syna — zabójcy.

Z Poznania donoszą: Na ławie oskarżonych zasiadł młody jeszcze człowiek, syn gospodarski Władysław Kliman z Przyprostyni (p. nowotomyski) pod ciężkim zarzutem zabicia ojca,

70-letniego starca. Tęm zabił ojca, który był właścicielem majątku.

Oskarżony twierdzi, że ojciec za dwa miliony marek oddał mu w 1922 roku 80-morgowe gospodarstwo. Rodzina Klimanów składała się z kilku córek i synów. Po paru latach na tle majątkowym poczęły powstawać liczne nieporozumienia, co raz gwałtowniejsze, aż wreszcie syn zabił kłonicą ojca — starca.

Pod sądny na swe usprawiedliwienie oświadczył, że ojciec był uosobieniem niezgody, namawiał synów do przestępstw, żądał od nich by podpallali zgrady ludzi, z którymi ojciec żył w niezgodzie, że słowem starzec miał być istnym dręczycielem i złym duchem domu.

W dniu tragicznego wypadku staruszek rzucił się miał na oskarżonego i począł go bić. — Władysław Kliman działając we własnej obronie chwycił za kłonicę i dwa razy uderzył ojca. Od ciosów pękła czaszka i stary ojciec niebawem zmarł.

Tak opowiadał syn-zabójca. Pierwsza grupa świadków przedstawiła s. p. Klimana jako człowieka złego i awanturnika, natomiast druga twierdziła wręcz przeciwnie, że stary Tomasz Kliman był człowiekiem łagodnym i uosobieniem spokoju.

Zrzędził coppers, ale było to bez znaczenia i raczej ojciec cierpiał, teroryzowany przez syna, który wspólnie z bratem poniewieriał sędziwym ojcem.

Trybunał ogłosił wyrok, mocą którego Kliman zasądzony został za uraz cieleśny z wynikiem śmiertelnym na dwa lata więzienia.

M. COMERT. KRZYWOPRZYSIĘSTWO. Z chwilą, gdy dusza, opuszczając ciało, odzyskuje pojęcie wieczności, nie już, w przetrzniętym i czasie, nie lączy ją z ziemią, ani pamięć jej, pyłek tylko wiedzy ludzkiej, zatraco-ny w świadomości wszechświata, ani doczesna jej powłoka skorupa, pozbawiona owocu, próchno, skazane na zagładę.

To właśnie starałam się wytłumaczyć mej strapionej przyjaciółce, Magdalenie Rétian, gdy dniami całami oplakiwała strate swą nad mogiłą męża, za miast uspokajając się z biegiem dni, tygodni i miesięcy. Bolała coraz bardziej nad tem, że nie umiała więcej żyć z zmarłym.

W dniu tragicznego wypadku staruszek rzucił się miał na oskarżonego i począł go bić. — Władysław Kliman działając we własnej obronie chwycił za kłonicę i dwa razy uderzył ojca. Od ciosów pękła czaszka i stary ojciec niebawem zmarł.

Tak opowiadał syn-zabójca. Pierwsza grupa świadków przedstawiła s. p. Klimana jako człowieka złego i awanturnika, natomiast druga twierdziła wręcz przeciwnie, że stary Tomasz Kliman był człowiekiem łagodnym i uosobieniem spokoju.

Zrzędził coppers, ale było to bez znaczenia i raczej ojciec cierpiał, teroryzowany przez syna, który wspólnie z bratem poniewieriał sędziwym ojcem.

Trybunał ogłosił wyrok, mocą którego Kliman zasądzony został za uraz cieleśny z wynikiem śmiertelnym na dwa lata więzienia.

Zahipnotyzowana — niskim murem cementarza, który nie ru-

wychył dni... Nie wiem, jak stać się mogło wśród tej świątecznej atmosfery, że pomyśleliśmy o śmierci... Może było to wyzwanie granic nieskończoności dla tego uczucia bez granic. Nie wiem, które z nas wyrzęło pierwsze: „Nie rozdziel nas nie może... jeżeli umrzesz ty, umrę i ja!” Ach! gdybym ją była umarła, nieby nas nie rozłączyło! Filip napewno wykonałby swoją obietnicę!

— Czy jesteś pewna, że nie zapomniałam o niej? — Naturalnie, że jestem tego pewna, tem bardziej, że na kilka dni przed jego zgonem, gdy już uswiadamałam sobie, że choroba jego jest nieuleczalna powtórzyłam mu to, cośmy sobie dawniej ślubowali. Rzekłam mu: — Nie troszcz się o mnie... mierz przeciw dobrze, że gdy odejdiesz, nie zostanie sama na świecie bez ciebie... — I nie zaprotestowałam? — O nie, nie... Uśmiechał się, jakby z ulgą, po pozbyciu się strasznego ciężaru... — Tem lepiej, jeżeli udało ci się usunąć jego trwożę... — Ale nie dotrzymałam mu słowa... Myśl o tem jest dla mnie straszna... — Nie myśl już o tem, Magdaleno, chyba tylko z wdzięcznością gdyż potwierdziła, że umiałaś w nim obudzić trwałe zaufanie aż do zgonu... — Tak było istotnie, zapewne mam cie... Bawiem, po śmierci jego ustawicznie prześledowywała mnie myśl o samobójstwie. Byłam zupełnie zdecydowana zakończyć z sobą, lecz zarazem niezdolna rzucić się do wody nocą z opustoszałego mostu... tchórliwa i pełna wstrętu wobec truczyny, wobec broni, z którą obchodzić się

nie umiem i noży, przejmujących mnie przerażeniem... A po pewnym czasie, gdy już zrozumiałam, że nigdy nie zdołam pozbacić się życia, zaczęłam pomimo wszystkiego myśleć tylko o śmierci, przekonana, że sama uwolnię mnie od mego życia, pełnego abnegacji, samotności i żalu. Jednak nie pokonała mnie nie może, nie zaślane nie może mocy życia, zasłanej własną krwią moją... Jest rzecz straszna być zarazem tak silną i tak tchórliwą!

Biedna Magdalena! Wbrew wszelkim rozumowaniom nie mogła odzyskać spokoju dla serca i ducha. Pomimo to czułam się coraz spokojniejszą, niż, t. j. byłam przekonana, że nigdy nie popełnił zamięchu na swoje życie.

A jednak popełniła samobójstwo ubiegłego tygodnia. Znalazła ją w wannie łazienki z

przeciętymi żyłami, pustą butelką lekkego opium obok siebie i otwartym kranem gazowego piecyka. Słowem: zastosowała wszystkie środki, by skonać jedną z trzech śmierci obywatelskich, raczej niż nie pomyślnie wcale. A przyczyna tego? — List męża, przypięty spiecznym do kontraktu dzieła wyfolwarku.

Filip, pomimo wszelkich obietnic żony odebrania sobie życia po jego śmierci, udzielił jej wszystkich potrzebnych wskazańków dla odnowienia mowy z dziewczynką, gdy obca na wygnaniu.

Znalaziono ten list na biurku Magdaleny. Zamłast dziewczyna napisała na nim: — A zatem nie wierzył nigdy, że odbiore sobie życie? —

SPORT

Czy Legia zostanie mistrzem grupy?
Ogólny stan rozgrywek.

Niedziela bez meczu ligowego.
Dwudniowa rewia sportu.

Kalendarzyk na dzień dzisiejszy i najbliższy przedstawia się następująco:
Sobota: Piłka nożna: Botsko WKS. godz. 15.30, Hakoah — Zjednoczone. Spotkanie towarzyskie. Boisko przy ul. Wodnej godz. 15.30, Trampdor — Kaktus. Mistrzostwo klasy C.
Gry sportowe: Boisko IKP. godz. 16-ta mecz towarzyski IKP. — Trumf oraz dalszy ciąg spotkań w piłce koszykowej, siatkówkowej i hokeja o mistrzostwo klasy B.

W niedzielę, jak wiadomo odbyły się 4 mecze o wejście do Ligi. Legia poznańska pokonała W. K. S. 5:3, 82 p. p. z Brzeźcia rozgromił wileńskie Ognisko 8:4. TKS odniosło zwycięstwo nad warszawską Skrą 5:3, wreszcie lubelska Unia zwyciężyła Lechia lwowska 4:3. Po powyższych spotkaniach stan tabeli o wejście do Ligi przedstawia się następująco:
W grupie centralnej na pierwsze miejsce wysunęła się Legia poznańska, która prawdopodobnie zostanie mistrzem tej grupy.

Walka o „Dianę”.
Kobiece mistrzostwa lekkoatletyczne.

Kobiece mistrzostwa lekkoatletyczne rozgrywane są od lat czterech o „Dianę”, przyczem stan walk tego rocznych przedstawia się po trójboju jak następuje: 1) Grażyna 152 pkt., 2) AZS Warszawa 123 pkt., 3) Stadion 78 pkt., 4) Legia i AZS. Poznań po 26 pkt., 6) Sokół, Pabjanice 25 pkt., 7) Rodziciel 19 pkt., a dalej Makkabi (Wilno), Polonia i EKS. po 13 pkt., Warta 12 pkt., Makkabi, Warszawa 10 pkt., Sokół Bydgoszcz i Kolejowcy P. W. po 8 pkt., AZS. Lwów 6 pkt.

W grupie północnej chwytowo prowadzi 42 p. p. (Białystok) 2 gry, 3 punkty, st. br. 3:2, 2) 82 p. p. (Brześć) 3 gry, 3 pkt., st. br. 10:8, 3) Ognisko (Wilno) 2 gry, 2 pkt., st. br. 6:9.
W grupie południowo-wschodniej pierwsze miejsce zajmuje lubelska Unia — 3 gry, 4 pkt., st. br. 11:7, 2) Lechia (Lwów) 3 gry, 4 pkt., st. br. 10:7, 3) Sokół (Równe) 2 gry, 0 pkt., st. br. 0:7.
W grupie południowo-zachodniej (Kraków, Kielce, Śląsk) rozgrywki jeszcze się nie rozpoczęły.

Sport w kilku słowach.

(-) W nadchodzącą niedzielę organizuje K. P. Zjednoczone razownie warszawskiej ze startem w Krzywym międzyklubowe wycieczki kolarskie. Wycieczki podzielony został na trzy części: 1) 50 km. dostepny wyłącznie dla zawodników zrzeszonych. 2) 30 km. dostepny dla wszystkich zawodników, 3) bieg turystyczny zamknięty wyłącznie dla zawodników K. P. Zjednoczone, start o godz. 9 rano.
(-) W nadchodzącą niedzielę rozegrany zostanie w Krakowie między miastowy mecz piłkarski Kraków — Poznań. Drużyna poznańska składają przeważnie z graczy Warty i Legii.
8 pkt., AZS. Lwów 6 pkt., Wisła 4 pkt., Sokół Poznań 1 pkt.
W roku bieżącym pozostało jeszcze: pięciobój (Król. Huta 5:10 i bieg narciarski (Król. Huta 12:10), a w roku przyszłym pięciolletnia walka o Dianę zostanie zakończona.

ŻYCIE EKONOMICZNE.
NOTOWANIA ZŁOTEGO POLSKIEGO ZAGRANICĄ.

London 43.37, Praga wyplata w Warszawie 37.65 — 37.45 Wiedeń 79.25—53, Zurich 57.75, Niemcy 46.92 i pół, wyplata w Warszawie i Katowice 46.95 — 47.15, na Poznań 46.97 i pół — 47.17 i pół.

GIELDY ZAGRANICZNE.

London. Notowania końcowe. Nowy Jork 485.95, Paryż 123.79, Berlin 20.40 i 1/4, Hiszpania 25.25, Holandia 12.05, Belgia 34.85 i 5/8, Włochy 92.80 Szwajcaria 25.05 i 1/8, Wiedeń 34.43, Warszawa 43.27.
Paryż. Notowania końcowe: London 123.79, Nowy Jork 25.41 i 1/4.
Gdańsk. Notowania końcowe: 100 złotych 57.61 — 75, czek na London 25.00 i 1/4, telegraficzne w Warszawie 57.60 — 74.

BAWELNA.

Liverpool, 26. 9. Amerykańska, zamknięcie: wrzesień 5.68, październik 5.64, listopad 5.46, grudzień 5.73, styczeń 5.78, luty 5.80, marzec 5.85, kwiecień 5.91, maj 5.97, czerwiec 6.03 lipiec 6.05, sierpień 6.08, wrzesień 6.11 loco 5.89.

Waluty, dewizy i akcje na giełdzie warszawskiej.

Obroty dewizami zagranicznymi na zebrańcu giełdy walutowej nie przekraczają średnich. Dewizy europejskie były przeważnie słabsze, natomiast po kursach niezmiennych obiegaly dewizy amerykańskie (wypłyły zwykle i telegraficznie na Nowy Jork). Kurs dolarów Stanów Zjednoczonych podniósł się o półtora gr. — Dewizy na Gdańsk obniżyły się o 4 gr., na London — o trzy ćwierci gr., na Paryż i Sztokholm — o 2 gr., oraz na Szwajcarię — o półtora gr. Nieco wyższe notowano dewizy na Włochy (o pół gr.), na Belgrad (o 1 gr.), na Bukareszt (o 1 gr.) i na Holandję (o 10 gr.). — Z pozostałych dewiz obrotowo tylko dewizami na Budapeszt po kursie dotychczasowym (bez notowań).

Z akcji przemysłu cukrowniczego nielicznie zawierano transakcje akcjami cukrowni Częstochy po kursie 2, 2,35 niższym od poprzedniego. — Z akcji metalurgicznych obracano Lilipomami po kursie od dłuższego czasu się niezmiennie. Starochowice obniżyły się o 50 gr. Od dłuższego czasu notowane akcje „Zieleniewczycy” podniósł się o półtora gr. — Dewizy na Gdańsk obniżyły się o 4 gr., na London — o trzy ćwierci gr., na Paryż i Sztokholm — o 2 gr., oraz na Szwajcarię — o półtora gr. Nieco wyższe notowano dewizy na Włochy (o pół gr.), na Belgrad (o 1 gr.), na Bukareszt (o 1 gr.) i na Holandję (o 10 gr.). — Z pozostałych dewiz obrotowo tylko dewizami na Budapeszt po kursie dotychczasowym (bez notowań).

TENDENCJA NIEJEDNOLITA.

Listy zastawne i obligacje banków państwowych, jak również 5 proc. Powiatowa Dolarowa, 6 proc. Pożyczkowa Dolarowa, 7 proc. Pożyczkowa i 10 proc. Poż. Kolejowa utrzymały kursy poprzednie, natomiast o pół proc. podniosła się 5 proc. Konwersyjna Poż. Kolejowa. Z pożyczek premjowych po niższym o pół proc. kursie sprzedawano 4 proc. Premj. Poż. Inwestycyjna, bez notowań zaś pozostała Dolarówka, za którą płać chcieli 58. W dziale prywatnych papierów lokacyjnych o 25 gr. podniosły się 4 i pół proc. L. Z. Ziemięskie, bez zmiany natomiast pozostały 8 proc. L. Z. m. Częstochowa i 10 proc. L. Z. m. Siedlec. Minimalna strata (10 gr.) poniosły 8 proc. L. Z. m. Warszawy, o 75 gr. zaś niżej notowano 8 proc. L. Z. m. Piotrkowa. Również niżej ceniono 9 proc. L. Z. m. Kielc, od dłuższego czasu notowane, z obniżką m. st. Warszawy niżej o 3,75 notowano 6 proc. Poż. z 1926 roku VI em.

KOMUNIKAT.

Z Izak Strzelecki Łódź-Instaloz urządził dnia 27 września b. r. o godzinie 18-tej w sali Szkoły Powszechnej przy ul. Nowo-Targowej 24 urzędową akademię w związku w Tygodniem Przeciwniemieckim. Zarząd Okręgu wzywa wszystkich członków Oddziału Sztabowego Okręgu do wzięcia udziału w akademii!
Wiceprezes Okręgu: (-) Dr. Feliks Strzelecki. Sekretarz Okręgu: (-) Denys.

AKCJE — PRZEWAŻNIE SŁABSZE.

Rynek akcyjny w dalszym ciągu wykazuje skłonność do spadku. Na osłabienie tendencji ma w dalszym ciągu wpływ okres świat żydowskich oraz zbliżające się ultim. Z akcji bankowych obniżył się o zł. 1 Bank Polski i o zł. 2 — Bank Zachodni.

TEATR MIEJSKI.

Dziś premiera sztuki Arnolda Zweiga „Spór o sierżanta Griszę”. Początek o godz. 8.30 wiecz. „Krawkowiacy i Górale” Bogusławskiego-Kamińskiego dane będą jutro o godz. 4 po południu po cenach najniższych.

TEATR KAMERALNY.

Dziś i jutro wieczorem „Egzotyczna kuzynka”.

TEATR POPULARNY.

Dziś i jutro „Pamiętna noc Antonii”. Bilety na ul. Piotrkowskiej 74.

TEATR POPULARNY W SALI GEYERA

Dziś i jutro ostatnie trzy przedstawienia melodramatu w 9 odsłonach p. t. „Niewinnie skazany” pod reżyserją J. Piłarskiego.

Przedstawienie dla dzieci.

W niedzielę o godz. 12 w południe w sali Geyera pierwsze przedstawienie dla dzieci p. t. „Zaklęty królwiec” z baletem i śpiewami. Reżyserja J. Piłarskiego. Ceny biletów od 50 gr. do 1.50 gr.

TEATR REWIJI „DOBRY WIECZÓR”.

„Ziś rewija w 2 częściach i 18 obrazach p. t. „Z Franciszkańskiej na Kopernika”.

CYRK K. DWORSKIEGO W ŁODZI.

Dziś przybył po raz pierwszy do Łodzi i rozbił swe namioty na posesji przy ul. Piotrkowskiej Nr. 180 największy polski cyrk Kazimierza Dworskiego, znanego w kraju organizatora przedstawień widowiskowych i b. reżysera cyrku Warszawskiego.

Cyрк organizowany przez dyr. Dworskiego za powłada rewelacyjnie widowiska dla Łodzi i niewątpliwie stanie się sensacją, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że kierownictwo spoczywa w wybitnych rękach dyr. Dworskiego, który sposobem prowadzenia odbiera od szablonu podobnych imprez ciesząc się powodzeniem w całym kraju — z pewnością należyte uznanie odbędzie.

Radio-kącik

PROGRAM STACJI WARSZAWSKIEJ I ROZGŁOSIENIA ŁÓDZKIEJ.
Niedziela:
10.15—1.45 Nabożeństwo z Katedry poznańskiej.
11.58—12.05 Sygnał czasu.
12.05—13.15 Muzyka gramof.
13.15—13.20 Program dzienny i reper tuar teatrów i kin.
15.45—15.50 Reportaż ze startu polonetek do wycieczki dookoła Afryki z lotniska cywilnego w Warszawie.
16.50—17.10 Muzyka.
17.10 „Co czytano przed stu laty”: — prof. H. Mościcki.
17.25—18.45 Koncert.
18.45—19.05 Rozmaitości.
19.05 „Wiadomości przyj. i pożyj.”.
19.25—20.00 „Bery i bojki ślaskie”.
20.00 Kwadrans liter.
20.15—22.00 Muzyka operowa.
22.00—22.15 „Na zlocie” — felieton harscerski J. Kossak-Szczuckiej.
22.15—23.00 Kom. meteorol., kom. sport., program na dzień następny, oraz nadprogram.
23.00—24.00 Muzyka taneczna.
KOENIGSWUSTERHAUSEN, 1634,9 m
8.50 Nabożeństwo i koncert religijny, 11.00 Kantata nr. 25 Bacha.
12.00 Poranek popularny radjook.
14.35 Fuzj odegra C. R. Blum.
15.00 „Poezja dyletantów”, Gerhart Pohl.
15.30 Koncert ork. mandolinistów.
17.40 Muzyka z hotelu Kaiserhoff.
18.30—18.55 Odczyt p. t. „Przygodzie w Kaszmirze” wygł. H. K. Heiland.
19.00—19.25 M. Marszałk: „Opery i koncerty berlińskie przed stu laty”.
19.30—19.55 Dr. Franz Reblczek recytuje własne utwory.
20.10 „Erganżenie”, oopera. Naśc. muzyka taneczna.

Wzrost szczęścia uśmiechnęło?
Pełna tabela wygranych XXI Polskiej Loterii Państwowej.

Table with lottery results for various classes (V-ta klasa, Szesnasty dzień ciągnięcia). Columns include prize amounts and winning numbers.

Table with lottery results for various classes (V-ta klasa, Szesnasty dzień ciągnięcia). Columns include prize amounts and winning numbers.

Table with lottery results for various classes (V-ta klasa, Szesnasty dzień ciągnięcia). Columns include prize amounts and winning numbers.

Table with lottery results for various classes (V-ta klasa, Szesnasty dzień ciągnięcia). Columns include prize amounts and winning numbers.

Table with lottery results for various classes (V-ta klasa, Szesnasty dzień ciągnięcia). Columns include prize amounts and winning numbers.

Kawa powinna być czarna SERCE I KLEJNOTY.

JAK OCZY DZIEWCZYNY.

Przepis europejski i turecki.

Kawa pochodzenia wschodniego została wprowadzona do Europy w 17-tym wieku i jest rzeczywiście najstarszym napojem.

Dzięki niej umysł przeżywa senność i żywiej pracuje, kawa bowiem

rozprasza odretwienie, spowodowane obfitością jedzeniem lub brakiem snu, sprzyja zamianie myśli na bardziej lotne i żywe.

Niestety panie rzadko znają się na umiejętnym przyrządzeniu smacznej kawy.

Aby otrzymać naprawdę smaczny napój radzimy przede wszystkim wybrać wysoki gatunek kawy.

Zmieloną kawę zalać bardzo gorącą wodą, lecz nie gotującą się, licząc na szklanke dwie łyżeczki. Aby otrzymać kawę mocniejszą, wystarczy przepuścić wodę drugi raz.

Najlepszym filtrem jest zwykły płatek płócienny, umocowany na metalowym krawku i umieszczony w kawniku.

Ten sposób przyrządzenia kawy zaleca smakoszem Bril-lat Tavarin, znakomity uczonec smakosze francuski.

Kawa taka będzie aromatyczna, naturalnie nie trzeba dodawać do niej cykorii, która swą goryczą

usuwa smak kawy.

Można również przyrządzić kawę po turecku.

Według orzeczenia Proroka kawa powinna być czarna jak oczy dziewczyny, gorąca jak jej miłość, a słodka jak pocałunek.

Według tureckiej recepty przyrządzenia kawy gotuje się uprzednio wodę w specjalnym kawniku o długiej ręczce i wrzutek zasypuje kawą jaknąj drobniej zmieloną i zmieszaną pół na pół z cukrem, gdy zaczynają burzyć się i ma zamiar wykli-pić odstawić na chwilkę i znów gotować do trzech razy. Bezpośrednio po trzecim zagotowaniu rozlać do małych filiżanek i podać do picia.

Według zwyczaju wschodniego, aby kawa nie ostygła gotuje się ją w salonie, a właściwie dawniej w Turcji w salam

liku, gdzie przyjmowano gości.

Filżanka zawiera zaledwie parę naparstków kawy, to też wypija się ich kilka, oczywiście razem z fusami.

Ludzie nieprzyzwyczajeni do narkotycznego działania kawy muszą pić jej bardzo mało, gdyż kawa po turecku działa kilkakrotnie silniej, niż zwykła.

Sensacją rozpoczynającego się sezonu jesiennego w Berlinie było zniknięcie córki znanego przemysłowca pana K...

wróćcie po powrocie z pobytu letniego w Sopotach. Przez kilka dni widywano ją w elegan-

kich lokalach rozrywkowych w towarzystwie

młodego człowieka, mówiącego łamaną niemczyzną, którego poznała prawdopodobnie nad morzem i który stał się nieodłącznym jej cieniem

Potem zniknęła nagle oboje.

Na zapytania o córkę rodzice odpowiadali z zakłopotanymi minami, że wyjechała nie podawali jednak celu podróży, jak mówiono, z tej prostej przyczyny, iż sami go nie znali. Pannienka bowiem uciekla ze swym wielbicielem, ponieważ rodzice nie chcieli dać zezwolenia na ślub przed zasięgnięciem informacji o cudzoziemcu. Młoda para zniecierpliwiona zwłoką postanowiła obejść się bez błogosławieństwa rodzicielskiego i kościelnego.

Do tej pory historia banalna i taka, która mogła zdarzyć się w każdym stuleciu. Bardziej jednak oryginalny i nawiązujący do nowoczesności jest jej ciąg dalszy. Oto po dziesięciu miesiącach więcej dniach pannienka zjawiała się znowu w Berlinie

wesoła, uśmiechnięta, ale sama. Zaclekawienie, wzburzone jej powrotem, wkrótce zostało zaspokojone. Po pierwszych dniach niezmaconej szczęśliwości wytworzył cudzoziemiec oświadczył swej towarzyszce, że jego zasoby gotówkowe wyczerpały się i prosił, aby powierzyła mu swe klejnoty do zastawienia. Wykupi je, gdy otrzyma pieniądze, które są już w drodze.

Panna K... obciążona dzieł-dzicznie zmysłem finansowym, doszła widocznie do przekonania, że serce można oddać, ale kosztowności nie i posiadając już pewną rutynę w uciekaniu, opuściła z kolei niefortunnego kochanka. Rodzice nie zrobili jej najbliższej wymówki, uszczęśliwieni z odzyskania córki. Plotka berlińska głosi nawet, że ojciec dumny jest skryć-cie ze swej latorośli, która nie dała się oszukać i ocalała swe klejnoty przed oszustem.

Zapytanie.

Wyjdź za mnie, moja kochana. Oddam ci w jasyr swe serce, pod stopy małe i drżące rzuce ci kwiatów koblerce...

Jak ty się ślicznie, chłopczyku wyrażasz — ale, mój złoty, powiedz czy na tych koblercach rość będą również... banknoty? Rom.

Walka z urojoną wadą.

Czy człowiek jest leniwy?

Nuda jest chorobą beczynności.

Od wielu tysięcy lat człowiek jako typ nie cieszy się dobrą opinią. Ludzie nie mówią do brzo o „człowieku”. Nie odznacza się zaletami w ich oczach, częstokroć przypisuje mu się wady gorsze od „nieświadomych” zwierząt: instynkty mordercy i grabieżcy, gwałtowność, okrucieństwo, wyrachowanie i t. p., a w dodatku jeszcze

wrodzone lenistwo. Jak sądzić można z historii, wada lenistwa zawsze była swoista człowiekowi; niewolników pilnowali dozorczy, by wykonywali swą pracę przymusową, a system ten utrzymał się do dnia dzisiejszego. I dziś jeszcze mamy dozorców, tylko że inną noszą nazwę, naprzemian zwą się kontrolerami, inspektorami, kierownikami, dyrektorami i t. d. W wielkich zakładach przemysłowych znajdują się

zegary kontrolujące i podobne przyrządy. Nasuwa się pytanie: po co istnieją te wszystkie zabezpieczenia przeciwko lenistwu? Odpowiedź jest jasna: dlatego, że ona stale gości.

Nie można jeszcze nazwać leniwym człowieka, który po osmiodziesiętniej pracy w jakimkolwiek zakresie, myśli o wyrwaniu się z pod jarzma pracy.

O ile chcemy używać tego wyrażenia, musimy je ograniczyć, pytając: do czego człowiek odznacza się lenistwem? Wówczas okaże się, że człowiek może być „leniwy” do jednego rodzaju zajęcia, ale nie do innego. Z trudnością znaleźćby można człowieka leniwego w każdym zakresie wyrazu.

Z natury bowiem człowiek bynajmniej nie jest leniwy, jeżeli pojęciem tem obejmujemy odradę do każdej czynności, połączonej z wysiłkiem. Taki rodzaj lenistwa byłby otwartym zaprzeczeniem bytu.

Każdy żyjący organizm tak długo, jak trwa życie, pracuje ustawicznie.

Pracę wykonywuje każda, choćby najdrobniejsza komórka ciała, organizm „pali” się z nadmiaru czynności w literalnym znaczeniu wyrazu.

Człowiek normalny kieruje się wewnętrzną pobudką do czynności. Czynność sprawia mu zadowolenie, a beczynność uważa za coś męczącego, uczucie przykre, które powoduje nudę.

Przy pracy główną rolę odgrywa jej cel i przeznaczenie. Wyteżenie sił — o ile dostarczyć ma człowiekowi istotne zadowolenie — powinien mieć o-

znaczony kierunek do pewnego celu.

O ile celu tego brak przy wykonywaniu jakiegoś zajęcia albo też gdy cel nie godzi się z indywidualnością człowieka, rodzi się to, co mylnie zwą lenistwem czy też odradą do pracy.

Praca, niezgodna z indywidualnością człowieka jest mu również przykra, jak brak pracy. Wobec tego, że przy obecnej organizacji pracy ludzkiej nie można stosować się do upodobań milionów ludzi, aż nadto często spotykamy się z obrazem tak zwanego lenistwa czy też odmianą niechęcią do pracy.

Z tego powodu właśnie nowoczesni psychologowie skierowali baczniejszą uwagę na poznanie i zbadanie indywidualnych zdolności do pracy. Każdy ekonomista i każdy właściciel zakładów przemysłowych wie z doświadczenia, jak wielkie korzyści osiągnąć można z pracy, gdy zostaje wykonana z maksimum zadowolenia.

Od tego właśnie zaczyna się nowoczesne zwalczanie lenistwa, by każdemu udzielić pracy w zakresie jego indywidualnego uzdolnienia i zamiłowania.

Nasze powyższe wywody nie mają jednak na celu wykazania, że nuda w ogóle ludzi leniwych

Tacy istnieją niewątpliwie. Są ludzie bezwzględnie leniwi, bez chęci do pracy.

Zaliczyć jednak do nich nie można ani włóczęgów, ani ludzi nie obciążonych żadną pracą. Jedni wyczerpują swoją energię na walkę z trudnościami życia bezdomnego, a drudzy — na gonienie za rozrywkami.

Ludzie leniwi w ścisłym znaczeniu tego słowa są ludźmi chorymi, niezdolnymi do życia. Stali się leniwi z przyczyn od nich niezależnych: ciósów losu. Są to ludzie, którym potrzebna jest kuracja: leczenie ducha.

Lenistwo jako pojęcie oderwane nie istnieje wcale. Jest za wsze kwestją warunków, a nie wrodzoną wadą człowieka.

Co nas po pracy rozweseli?

Wieczorne rozrywki Łodzi. Teatr Miejski — Spór o sierżanta Gryszę.

Teatr Kameralny — Tempo ponad sto.

Teatr Popularny — Piłmienna zoo Antonia.

Teatr Popularny (w sali Geyera) — Niewinnie skazany.

Filharmonja — w pol. Szyłok; w pol. Golem; wiecz. Kłudz-Haszem.

Miejska galerja sztuki — wystawa Helenów; — Koncert popularny orkiestry symfonicznej.

Apollon — Kurjer carski. „Bałka” z Franciszkańskiej na Kopernika.

Casino — Podcięte skrzydła. Chochlik — Odwrotna strona medalu Corso — I Tajemnica chrześcijańskiej dziełki, II Tajemnica puszczy.

Capitol — Matłóstwo na złotę. Czarne Oko — Łódź szaleje. Czary — Ostatni atak.

Ludowy — Spowiedź uczciwej kobiety.

Grand-Kino — Tajemnica lekarza. Luna — „Bałka”.

Oświatowy — Z dnia na dzień — dla dorosł. Córka Wodza — dla młodzieży.

Mimosa — Moralność Pana Dulskiego. Oszo — Krzyk zaświatów. Palace — Ci, którzy się sprzedają. Przedwiośnie — Białe plecko.

Raf — I Ponad śnieg, II Niebezpieczny ślask. Resursa — Ody kobieta się zapomniała. Spledid — Wać miłość.

Stofce — Zahia — córka szelka. Wodewil — Krzyk zaświatów. Zachęta — „Ich czworo”, 2. Jego ekscentryka.

WINSZUJEMY. Jutro: Wacławowi. Wschód słońca 5.30. Zachód — 5.24. Długość dnia 11.54. Ubyło dnia 4.38. Tydzień 39.

Odrastająca wątroba.

Legenda znalazła uzasadnienie w badaniach lekarskich

Znaną jest legenda o Prometeuszu, który wykradł z Olimpu ogień, zaniósł go ludziom, a za to kradzież skazany został przez króla bogów Zeusa na wieczyste cierpienia, przykuty bowiem został do skały, a sepy wyjadały mu wątrobę, która ciągle mu odrastała. Legenda ta trwająca od wieków, pozbawiona była wszelkiego uzasadnienia lekarskiego do czasów os-

tatnich, kiedy przeprowadzono badania nad

regeneracją wątroby. Prof. dr. A. W. Mayer z Berlina przeprowadzał w tym kierunku badania od r. 1918, gdzie wykazuje, że regeneracja wątroby jest u ludzi bardzo wybitna, że uszkodzenia w wątrobie, dochodzące nawet do wielkości dłoni dorosłych ludzi mogą ulec zupełnemu wyleczeniu.

Węże w koszyku.

Istnieje kraj, gdzie netylko żmije w rodzaju naszych, ale nawet wielkie węże hoduje się tak, jak inne zwierzęta domowe. Krajem tym jest Brazylja, gdzie w gospodarstwie domowym można tak często spotykać te szczerze gołnogo rodzaju zwierzęta domowe, jak gdzieindziej psa lub kota. Węże te, dla których szczerzy są ulubionym przysmakiem, oddają tam ludziom wielkie przysługi, tępiąc te

wielkie szkodniki, przed którymi nie można się wprost obronić. W dzień wąż śpi spokojnie w kłębek zwinięty w koszyku dla niego przeznaczonego, a dopiero w nocy wybiera się na łowy. Węże oswadają się bardzo prędko z otoczeniem, nie wyrządzają żadnej krzywdy ani starszym ludziom, ani dzieciom i przyzwyczajają się do domu w takim stopniu, że wypuszczone na wolność i wywiezione dokądś, nawet z znacznej odległości, odnajdują drogę i powracają.

Węże w koszyku.

Podłuchane.

WYBRNAŁ.

Nauczyciel: — Jak się nazywa człowiek, który cały dzień spędza w szynku?

Uczeń: — Restaurator.

ZDRADZIŁ SIĘ.

— Jak pani córeczka wyprzystojniała, — dziwi się pani. Cegielska.

— A zdawało się, że stanie się podobną do pani.

WYMÓWKA.

Pani domu do żebraka: — To dziwne, że taki silny mężczyzna nie może znaleźć pracy.

Żebrak: — Tak, moja pani, to dlatego, że ludzie żądają zawsze świadectwa od ostatniego pracodawcy. Ten zaś już od dwudziestu lat nie żyje.

Redaktor naczelny: Franciszek Probst.

Odbito na własnej maszynie rotacyjnej przy ulicy Zawadzkiej nr. 2.

Za wydawnictwo odpowiada: Władysław Stypulkowski. Za redakcję odpowiada: Roman Furzański.

Redakcja. 138-28, 182. Piotrkow. Redaktor i gosiń. Warun. PRZYKŁAD. bieżącym. „Echa”. Odbowzenie. Prenumerat. Prenumerat. Artykuły honorarju. ne. Rekopis. odrzucen. ROZW. W. Lwów, 28. Minister oś. rzadzili zar. nego gimnaz. zyktem wył. populu i przy. krańskiego. Z dniem i. tych zakł. prz. lokale z. szelkie w. at atmosfer. ach młodzie. na czynny. w akcji. DALSZE A. W MALOPO. Lwów, 28. wyniku c. okręgu dr. wano 28 U. nie wojew. władze b. tynaly 30 U. odejrzanych. wrotowej. Lwów, 28. w Przem. Odezwa. na. Masówk. Katowice, wczoraj w n. lki przyjd. P.S. wzywa. strajku prot. wko. przesztowani. W. edzwa nie. strajku, lecz. strajk ma. W ciągu d. byływały się. atach masów. gnacy P. 70 kor. Paryż, 28. o Paryża pr. rji mistrz I. akomity na. w ciągu p. wielk. tystyczne p. onych, 70. pierwszy odb. se sam bez. elena Pad. żejką chorób. podrózow. gnacy Pa. aktował się. 70 k. cenę pól. W Pradze. owu demon.